

тръшка; и въ родител-тѣ имъ трѣба да ги поправяй.

Трѣба, като ся сѣкнимъ, да вардимъ сички-тѣ правила на доброправіе-то и на чистота-тѣ.

Мнозина си играїжтъ съ кърпа-тѣ, дръжките я невнимателно и я оставятъ много пажти да падне на земя-тѣ; това не е допростено. Други я турятъ по столове-тѣ или по други мѣста, кое-то е още по нечисто. Трѣба сѣкога да я дръжимъ въ пазва-тѣ си, и да я вадимъ за нужда-тѣ си.

Кога ся сѣкнимъ трѣба да не правимъ мног. шумъ, тѣй сѫщо и кога кашляме или кихаме. Да не правимъ това върху лице-то на кой да е бълъ.

Обычая-тѣ изисква да поздравяваме очогова кой-то кихне, а той да благодарява; но трѣба да го правимъ съ едно малко поклоненіе.

Благонравіе-то изисква да ся сѣкнимъ въ кърпа-тѣ си, а не въ рѣка или съ прости.

IX.

ЗА УСТА-ТА, УСТИИ-ТѢ, ЗѢБИ-ТѢ И ЯЗЫКА-ТѢ.

Трѣба да си дръжимъ уста-та въ толѣма чистота и въ естественинія-тѣ имъ образъ; да не ги отваряме безъ нужда, да не имъ мързи да ги мыемъ съкоа сутрешна съ вода, и да не туряме нищо, кое-то може да ги увони или да ги омърси.

Много пажти дѣца-та, като ъдѣтъ пълнѣжтъ си уста-та, тѣй що-то не могатъ да си отдѣхнатъ; това е единъ злонравенъ обычай и вредителенъ на здравіе-то.

Явно е че дѣца-та си развалиятъ устни-тѣ, като ги хапятъ со зѣби-тѣ, или като ги кривятъ, като ги лекатъ много, като ги теглятъ съ прѣсти-тѣ си. Не трѣба